

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **V. Z. Z., a.s.**, zastúpeného advokátom Mgr. S. F., proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 041-P/03-2009 z 10.marca 2009 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. 53-SK.2/6000/2/2006/2007 z 21.marca 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18.júna 2010, č. k. 4S/76/2009-44, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.júna 2010, č. k. 4S/76/2009-44 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 18.júna 2010, č. k. 4S/76/2009-44 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca

domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 041-P/03-2009 z 10.marca 2009, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie žalovaného č. 53-SK.2/6000/2/2006/2007 z 21.marca 2007, ktorým žalovaný uložil žalobcovi pokutu vo výške 196 426,- Sk, t. j. 6 520,15€ podľa § 123 ods. 1 písm. a) zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene zák. č. 575/2001 Z. z. o organizácii a činnosti vlády v nadväznosti na ust. § 155 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“), za postup pri výbere zmluvného partnera na predmet obstarávania „E.Z.K.V.“ metódou verejného obstarávania – rokovacie konanie bez zverejnenia, bez splnenia podmienok na jej použitie. Po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovaného dospel krajský súd v záveru, že tieto sú v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že z obsahu správneho spisu ako aj z vyjadrení účastníkov konania krajský súd zistil, že 2.marca 2006 bol žalovaným vypracovaný protokol č. 53-6000/4/2006 o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní zameranej na kontrolu postupu obstarávateľa, V. K. K. (právneho predchodcu žalobcu) pri výbere dodávateľa predmetu obstarávania – rekonštrukcia a dostavba sauny, dobudovanie prístupovej cesty k saune, rekonštrukcia budovy E. – plastové okná a dvere, rekonštrukcia balkónov, práce realizované firmou H. za roky 2003, 2004, 2005.

Pri predmete obstarávania – výmena drevených zábradlí, medzistienok, balkónových podláh v objekte E., rekonštrukcia budovy E. – plastové okná a dvere, žalovaný skonštatoval, že žalobca od 26.júla 2005, kedy mu bol doručený záväzný hygienický pokyn od Vojenského ústavu hygieny a epidemiológie Bratislava do 1.októbra 2005, kedy bola prevádzka na základe pokynu uzavretá, nevykonal žiaden úkon smerujúci k obstaraniu dodávateľa potrebných prác formou verejnej alebo užšej súťaže a bez splnenia podmienok podľa § 66 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní použil metódu verejného obstarávania bez zverejnenia. Havarijný stav teda podľa názoru krajského súdu nenastal bezprostredne pred výberom metódy verejného obstarávania.

Žalobca bol s výsledkami predmetnej kontroly oboznámený a 2.marca 2007 mu bolo doručené oznámenie žalovaného o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty za postup žalobcu pri výbere zmluvného partnera na predmet obstarávania „ E. V K. K.“ s použitím metódy verejného obstarávania bez zverejnenia v zmysle záverov uvedených

v protokole o výsledku kontroly. Zároveň bol oboznámený s možnosťou podať vyjadrenie k podkladu pre rozhodnutie (protokol č. 53-6000/4/2006) a navrhnúť jeho doplnenie. Žalobca sa vo veci nevyjadril.

Z obsahu spisu, najmä Odôvodnenia výberu metódy verejného obstarávania vypracovaného žalobcom 15.októbra 2005, následnej korešpondencie s dodávateľom prác, ako i zo zmluvy o dielo č. 04/11/2005 uzavretej medzi žalobcom a dodávateľom 11.novembra 2005, krajský súd zistil, že toto začalo pred dňom 31.januára 2006. Z odseku 5 predmetného ustanovenia teda vyplýva, že žalovaný bol povinný postupovať podľa predpisov účinných v čase začatia rokovacieho konania bez zverejnenia, teda podľa zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní v jeho znení platnom do 1.2.2006, podľa ktorého je potrebné vec posudzovať. Žalovaný v zmysle uvedeného predpisu postupoval.

Ako vyplýva z rozhodnutia Vojenského ústavu hygieny a epidemiológie Bratislava č. VÚHE-34/31-4/2005-OSZD z 26.júla 2004, ktorým sa dňom 1.októbra 2005 zakazuje prevádzka objektu E. V. K. K. z dôvodu, že neboli vykonané sanačné práce nariadené žalobcovi záväzným pokynom č. VÚHE-34/9-2/2004-OH z 25.februára 2004, žalobca už v čase vydania rozhodnutia 25.februára 2004 bol upozornený, že ak neodstráni zistené závady brániace riadnemu užívaniu objektov, bude daný príkaz na zákaz prevádzky.

Krajský súd poukázal na to, že z uvedeného je zrejmé, že žalobca riadne vo veci odstránenia závad nekonal najmenej od februára 2004, o stave objektu mal vedomosť dlhšie časové obdobie, závady, resp. predmet plnenia špecifikovaný v zmluve o dielo č. 04./11/2005 z 11.novembra 2005, v bode č. 2 (výmena okien a dverí) nie je svojim charakterom následkom jednorazovej mimoriadnej okolnosti (havárie, živeľnej udalosti a pod.), ale následkom dlhodobého užívania zariadenia so stanovenou dobou životnosti a jeho prirodzeného opotrebovania. Nemožno preto súhlasiť s názorom žalobcu, že k metóde rokovacieho konania bez zverejnenia pristúpil z dôvodu mimoriadnej udalosti nespôsobenej žalobcom. Mimoriadnou udalosťou nie je podľa názoru krajského súdu ani uzavretie prevádzky objektu E., pretože k nemu došlo následkom neplnenia záväzného pokynu z 25.februára 2004 žalobcom po tom, ako Vojenský ústav hygieny a epidemiológie Bratislava vykonal kontrolu plnenia predmetného rozhodnutia a zistil, že havarijná situácia v objekte nebola s odstupom 17 mesiacov odstránená.

Žalobca v správnom ani v súdnom konaní podľa názoru krajského súdu nepreukázal ani podmienku časovej tiesne, pretože opotrebovanie a zhoršený technický stav objektu je dôsledkom jeho dlhodobého užívania, pričom žalobca vedel o hrozbe zákazu prevádzky v objekte E. v prípade neodstránenia väd objektu najneskôr od februára 2004, kedy bol na túto možnosť upozornený Vojenským ústavom hygieny a epidemiológie.

Žalobca podľa názoru krajského súdu nemohol konať ani v časovej tiesni, pretože k zvoleniu metódy verejného obstarávania pristúpil až po tom, ako bol objekt uzavretý, a v tom dôsledku už nehrozil zdravie a život ohrozujúci stav, ktorý by nebolo možné odvrátiť voľbou inej metódy verejného obstarávania. Ekonomické dôvody podľa názoru krajského súdu nemôžu byť časovou tiesňou, tak ako to charakterizoval žalobca vo svojich námietkach, pretože, zrejme ekonomické dôvody (dosahovanie príjmov bez následných investícií do opráv) mali za následok vzniknutý stav.

Krajský súd sa tiež zaoberal otázkou primeranosti výšky uloženej pokuty a poukázal na to, že pri ukladaní pokuty žalovaný prihliada najmä na povahu, mieru zavinenia, závažnosť, spôsob a dôsledky porušenia povinnosti. Žalovaný môže začať konanie o uložení pokuty do jedného roka odo dňa, keď sa dozvedel o porušení zákona, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď toto porušenie nastalo.

Z administratívneho spisu mal krajský súd preukázané, že žalovaný sa dozvedel o porušení zákona žalobcom na základe vykonanej kontroly 2.marca 2006 a konanie začal v zákonom určenej lehote, vykonaním oznámenia o začatí správneho konania z 27.februára 2007. Subjektívna aj objektívna lehota podmieňujúca oprávnenie uložiť pokutu bola teda podľa názoru krajského súdu zachovaná.

Zmluvná cena dodaného diela bola stanovená v bode č. 5 zmluvy o dielo č. 04/11/2005 vo výške 3.928.527,-Sk, pričom 5% z uvedenej čiastky predstavuje 196.426,-Sk. Pokuta uložená žalovaným zodpovedá zákonnému určeniu. Krajský súd poukázal na to, že v danom prípade zákon nedáva správnomu orgánu možnosť iného postupu. Text zákona je jednoznačný a ukladá povinnosť správnomu orgánu uložiť taxatívne určenú výšku pokuty. Správny orgán takisto nemôže uložiť v prípadoch určených v § 123 ods. 1, písm. a) zákona, inú pokutu ako je určená zákonom a prihliadnuť na okolnosti prípadu.

Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je v súlade so zákonom a v konaní správneho orgánu nezistil vadu, ktorá by mala vplyv na jeho zákonnosť.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal prostredníctvom právneho zástupcu, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že žalobe vyhovie a zruší napadnuté rozhodnutia žalovaného, nakoľko právne a skutkové vyhodnotenie urobené krajským súdom je nesprávne.

Podľa jeho názoru odôvodnenie výberu metódy – rokovacie konanie bez zverejnenia, ktoré je súčasťou dokumentácie z procesu verejného obstarávania podľa vtedajšieho skutočného stavu deklarovalo mimoriadnu udalosť a časovú tieseň pre zabezpečenie realizácie záväzného hygienického pokynu a nevyhnutnosť okamžitého odstránenia havarijného stavu, čo bolo podmienkou pre použitie postupu výberu zmluvného partnera rokovacím konaním bez zverejnenia. Metóda rokovacie konanie bez zverejnenia bola podľa jeho názoru použitá z dôvodov časovej tiesne.

Podľa Rozhodnutia VÚHE Bratislava č. 34/31-4/2005-OSZD kontrola 26.júla 2005 organizácii vytkla, že neboli odstránené všetky nedostatky zistené pri kontrole 25.februára 2004 a zároveň zistila, že následkom živej pohromy došlo k ďalšiemu zhoršeniu technického stavu budovy a zistila tiež nové nedostatky a vydala zákaz prevádzkovania objektu E.. V zdôvodnení sa uvádza, že technický stav hlavnej budovy kúpeľov neumožňuje jej prevádzku z dôvodu hroziaceho vzniku úrazov a ochorení pacientov a personálu kúpeľov. Tento záver vyhodnotilo vedenie V. K. K. ako mimoriadnu udalosť.

Časová tieseň vznikla podľa názoru žalobcu tým, že vedenie VKK bolo zriaďovateľom, t.j. Ministerstvom obrany SR sústavne ubezpečované, že organizácii budú pridelené požadované finančné zdroje a to v celej požadovanej výške a organizácia tak bude môcť začať obstarávať. Pretože sa rozhodnutie o pridelení potrebných zdrojov neustále oddŕaľovalo a blížil sa čas povinnosti uzatvoriť prevádzku, manažment kúpeľov bol nútený použiť metódu verejného obstarávania rokovacie konanie bez zverejnenia, pretože časová náročnosť procesu pri použití inej metódy verejného obstarávania by už vôbec nedovolila zrealizovať odstránenie nedostatkov do konca roka 2005.

Vedenie V. K. K. na základe nálezu Vojenského ústavu hygieny a epidemiológie Bratislava pri predchádzajúcej kontrole v roku 2004, kedy prevádzka budovy E. nebola pre zistené závady okamžite zakázaná, malo všetky dôvody oprávnene predpokladať, že VÚHE zvolí rovnaký postup aj pri kontrole z 26.júla 2005 a očakávalo, že príspevkovej organizácii bude vytvorený dlhší časový priestor (podobne ako tomu bolo v minulosti) na postupné odstraňovanie zistených závad a obstarávanie prác na odstránenie nedostatkov obvyklým spôsobom tak, ako budú finančné prostriedky postupne pridelované zriaďovateľom.

Oprávnenosť vyššie popísanej domnienky potvrdzuje práve skutočnosť, že prevádzka v objekte E. nebola zakázaná okamžite 26.júla 2005, technický stav budovy sa nezhoršoval rapídne a na základe verbálnych prísľubov najvyšších úradníkov rezortu sa javilo ako reálne postupné odstraňovanie nedostatkov.

Technický stav budovy podľa názoru žalobcu nebol taký katastrofálny aby muselo byť rozhodnuté o zastavení jej prevádzky v takom krátkom termíne, ktorý nevytváral reálny časový priestor na účelné konanie.

Žalobca poukázal na to, že v prvých týždňoch po doručení Rozhodnutia VÚHE o zatvorení prevádzky E. vedenie podniku vyvinulo enormnú snahu o jeho prehodnotenie a zrealizovanie termínu. Ako potvrdenie reálnosti a opodstatnenosti tohto predpokladu vtedajšieho manažmentu kúpeľov svedčí ex post práve opätovné otvorenie prevádzky objektu E. k 1.februáru 2006, aj keď v dobe vydania opätovného povolenia jej prevádzky neboli pre nedostatok finančných zdrojov odstránené všetky závažné nedostatky, pre ktoré bola prevádzka k 1.októbru 2005 zakázaná ako napr. závady na rozvodoch kanalizácie a vodovodu a pod..

Havarijný stav a mimoriadna udalosť nastali podľa názoru žalobcu v skutočnosti až vtedy, keď VÚHE Bratislava nesúhlasil s odložením lehoty na uzatvorenie E. a s predĺžením lehoty na odstránenie závad, napriek tomu, že za tých niekoľko mesiacov sa technický stav budovy nezhoršil a Vojenský ústav hygieny a epidemiológie trval na jej uzatvorení. V prípade že by VÚHE Bratislava prevádzku budovy E. zakázal okamžite, pri svojej kontrole 26.júla 2005, bolo by ihneď zrejmé, že je nevyhnutné riešiť túto mimoriadnu udalosť bez akéhokoľvek odkladu a časová tieseň v snahe predísť negatívnym dopadom tohto rozhodnutia by nebola vôbec vznikla.

Žalobca poukázal na to, že všetky vyššie popísané okolnosti viedli manažment príspevkovej organizácie k výberu metódy verejného obstarávania – rokovacieho konania bez zverejnenia, nakoľko iný postup pri výbere zmluvného partnera na dané plnenie, by neúmerne oddialil začiatok prác, a tým by sa len prehlbovala organizačná a ekonomická kríza kúpeľov s prepadom výnosov a neúmerným zvyšovaním nákladov spojených s neefektívnym prevádzkovaním Z. a odstraňovaním havarijného stavu.

Podľa názoru žalobcu V. K. K., ako štátna príspevková organizácia postupovala v zmysle zákonných pravidiel a podmienok, ktoré ustanovoval tento zákon dodržiujúc finančnú disciplínu, tak ako to vyžaduje zákon o rozpočtových pravidlách. V. K. K. ani nemohli postupovať iným spôsobom, pretože by porušili finančnú disciplínu v zmysle zákona o rozpočtových pravidlách.

V. K. K. disponovali v čase kedy im bolo doručené rozhodnutie VUHE-34/9-2/2004OH z 26.júla 2005 iba účelovo viazanými prostriedkami, ktoré nemohlo v tom čase použiť na odstránenie vzniknutej havarijnej situácie na kúpeľnom dome E.. Manažment VKK postupoval podľa názoru žalobcu zákonným spôsobom a snažil sa zabezpečiť finančné prostriedky na vyriešenie havarijného stavu u svojho zriaďovateľa, ktorým bolo Ministerstvo obrany SR.

S poukazom na uvedené sa žalobca nestotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že žalobca riadne vo veci odstránenia závad nekonal najmenej od februára 2004, o stave objektu mal vedomosť dlhšie časové obdobie a že závady, resp. predmet plnenia špecifikovaný v zmluve o dielo č. 04./11/2005 z 11.novembra 2005, v bode č, 2 (výmena okien a dverí) nie je svojim charakterom následkom jednorazovej mimoriadnej okolnosti (havárie, živelnej udalosti a pod.), ale následkom dlhodobého užívania zariadenia so stanovenou dobou živnosti a jeho prirodzeného opotrebovania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril listom zo 17. augusta 2010, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pričom poukázal na to, že v odvolaní žalobca uvádza rovnaké námietky ako v žalobe, ku ktorým sa žalobca už vyjadroval a s ktorými sa podľa názoru žalovaného krajský súd v napadnutom rozsudku dostatočne vysporiadal.

Zdôraznil, že rokovacie konanie bez zverejnenia podľa vyššie uvedeného ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní je možné použiť len vtedy, ak tovar, práce alebo služby sa obstarávajú z dôvodu mimoriadnej udalosti nespôsobenej obstarávateľom a vzhľadom na časovú tieseň nemožno uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením.

Poukázal pritom aj na konštantnú judikatúry Európskeho súdneho dvora (rozsudky č. C-57/94, C-385/02, C-20/01, C-394/02), podľa ktorej existuje ustálené interpretačné pravidlo, v zmysle ktorého je potrebné interpretovať ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu, upravujúceho podmienky pre použitie rokovacieho konania bez zverejnenia reštriktívne. Rokovacie konanie bez zverejnenia je výnimkou z uplatňovania súťažných postupov zadávania zákaziek, a preto je potrebné podmienky pre jeho použitie interpretovať reštriktívne, a nie extenzívne.

V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že v prípade, ak žalobca mal v úmysle, vyplývajúc z jeho potrieb, uzatvoriť zmluvu, ktorej predmetom boli tovary, práce alebo služby, ktoré sa zadávali z dôvodu mimoriadnej udalosti nespôsobenej žalobcom a takúto mimoriadnu udalosť žalobca nemohol predvídať, pričom vzhľadom na vzniknutú časovú tieseň nebolo možné uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením, bolo povinnosťou obstarávateľa nepochybniteľným spôsobom preukázať a náležité zdokumentovať naplnenie všetkých podmienok uvedených v § 66 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní, pričom dôkazné bremeno ležalo na žalobcovi.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že žalobca bol povinný pri použití takéhoto ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní preukázať súčasné (kumulatívne) splnenie všetkých troch požiadaviek, a to:

1. existenciu mimoriadnej udalosti nespôsobenú žalobcom
2. časovú tieseň, keď nie je možné dodržať časové limity stanovené pri iných súťažných postupoch verejného obstarávania a
3. kauzálnu väzbu medzi nepredvídateľnou udalosťou a časovou tiesňou, ktorá z nej vyplýva.

V danom prípade však žalobca nepreukázal, že použitie rokovacieho konania bez zverejnenia bolo použité v dôsledku vzniku mimoriadnej udalosti, z ktorej vyplynula

časová tieseň, t. j. nepreukázal splnenie všetkých zákonných podmienok na oprávnené použitie rokovacieho konania bez zverejnenia, a preto bol postup žalovaného v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods.2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 15. júna 2011 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § ods. 1 rokovacie konanie bez zverejnenia je metóda verejného obstarávania, ktorú obstarávateľ môže použiť len vtedy, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

- b) tovar, práce alebo služby sa obstarávajú z dôvodu mimoriadnej udalosti nespôsobenej obstarávateľom a vzhľadom na časovú tieseň nemožno uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 250ja ods. 7, ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Odvolací súd sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu aj s jeho odôvodnením v celom rozsahu a navyše zistil, že v obdobnej veci už Najvyšší súd SR rozhodoval v konaní pod sp. zn. 5 Sžf 11/2010, predmetom ktorého bolo nedodržanie podmienok pre verejné obstarávanie metódou bez zverejnenia pri zabezpečení dodávateľa pre práce na tom istom objekte E., avšak išlo o výmenu drevených zábradlí, medzistienok a balkónových podláh,

a preto v odôvodnení v zmysle § 250ja ods. 7 OSP uvádza celé odôvodnenie rozsudku z 25. novembra 2010.

„V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci bolo úlohou súdu preskúmať na základe žaloby zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného z 12. júna 2007. Žalobca tvrdil, že pri výbere zmluvného partnera na predmet obstarávania „V. E.“ metódou verejného obstarávania – rokovacie konanie bez zverejnenia, postupoval v súlade s ustanovením § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní, v dôsledku čoho správny orgán pochybil, keď mu uložil povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 357 683,- Sk podľa § 123 ods. 1 písm. a/ zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. (v znení účinnom do 31.01.2006) vyplýva, že žalobcom použitý postup pri zadávaní uvedenej zákazky rokovacím konaním bez zverejnenia je možné použiť len vtedy, ak tovar, práce alebo služby sa obstarávajú z dôvodu mimoriadnej udalosti nespôsobenej obstarávateľom a vzhľadom na časovú tieseň nemožno uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením.

Podľa § 155 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z. z. verejná súťaž, užšia súťaž, rokovacie konanie so zverejnením alebo súťaž návrhov, ktorá sa vyhlásila do 31. januára 2006, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 155 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z. rokovacie konanie bez zverejnenia, ktoré sa preukázateľne začalo do 31. januára 2006, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 155 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z. z. rokovacím konaním bez zverejnenia možno uzavrieť čiastkové zmluvy na základe platnej rámcovej zmluvy uzavretej podľa doterajších predpisov najneskôr do 31. decembra 2007.

Podľa § 155 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z. z. v konaní, ktoré začne úrad po 1. februári 2006 a vzťahuje sa na verejné obstarávanie podľa odsekov 1 až 3, sa postupuje podľa doterajších predpisov.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovenia ako aj z obsahu administratívneho a súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vecne správne, v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením, avšak pre doplnenie odôvodnenia

rozhodnutia uvádza, že mimoriadnou udalosťou podľa zaužívanej súdnej praxe je najmä živelná pohroma, kedy na odstránenie jej následkov nevzniká obstarávateľovi dostatočný časový priestor na zrealizovanie iných metód verejného obstarávania.

Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Vojenský ústav hygieny a epidemiológie v Bratislave v záväznom pokyne z 25.2.2004 konštatovalo, že stav objektu E., V. K. K. je havarijný a súčasne upozornilo žalobcu, že v prípade neodstránenia závad brániacich užívaniu objektu bude vyslovený zákaz jeho užívania. Dňa 26.7.2005 bola vykonaná následná kontrola tohto pokynu, výsledkom ktorej bol dňom 1.10.2005 zákaz prevádzky objektu. Zmluvu o dielo na Demontáž starého drevené zábradlia, medzistienok a betónovej podlahy balkónov a dodávku a montáž nového dreveného zábradlia, medzistienok a drevenej podlahy balkónov v budove E. vo V. K. K. žalobca uzavrel až 9.12.2005.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu, samotný zákaz prevádzky v dôsledku havarijného stavu objektu, nie je možné považovať za mimoriadnu udalosť v zmysle zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní (v znení účinnom do 31.1.2006), nakoľko postupné opotrebovanie objektu užívaním je prirodzený proces. Navyše do 7.2.2006 (kedy vzniklo V. Z. Z. a. s.) mali V. K. K. podľa Zákona o správe majetku štátu (zákon č. 278/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov) ako správca povinnosť majetok štátu udržiavať v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu alebo zmenšeniu. O zlom až havarijnom stave objektu žalobca vedel a bol naň upozornený. VÚHE pristúpil k uzavretiu prevádzky až v dôsledku nevykonania opatrení odstraňujúcich ním zistené nedostatky. V zmysle uvedeného žalobcom tvrdené skutočnosti, že bol organizáciou viazanou na prostriedky zo štátneho rozpočtu, vyslovenie súhlasu alebo nesúhlasu s odložením lehoty na uzavretie prevádzky objektu, nie je možné považovať za mimoriadnu udalosť nespôsobenú žalobcom, ktorá je jednou z podmienok aplikácie § 66 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní č. 523/2003 Z. z. Postup žalobcu skôr svedčí o nezvládnutí správy kúpeľov. Žalobca totiž už od roku 2004 mal časový priestor na to, aby odstránil vytknuté nedostatky a bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že VÚHE odloží zákaz prevádzky objektu. Na základe uvedeného skutkového stavu bolo povinnosťou žalobcu v procese verejného obstarávania postupovať niektorou súťažnou metódou verejného obstarávania, pretože nesplnil podmienky uvedené v § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci správne orgány skutkový stav veci zistili v dostatočnom rozsahu a zo svojich zistení na základe ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b/ a § 123 ods. 1 písm. a/ zákona č. 523/2003 Z. z.

o verejnom obstarávaní v spojení s § 155 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z. z. vyvodili správny právny záver, pričom nebola zistená ani nezákonnosť ich postupu“.

V predmetnej veci zaujal najvyšší súd rovnaký názor pokiaľ ide o posúdenie otázky mimoriadnej udalosti, ktorou nemôže byť samotný zákaz prevádzky v dôsledku havarijného stavu objektu. Postupné opotrebovanie objektu užívaním je prirodzený proces. Navyše o zlom až havarijnom stave objektu žalobca vedel a bol naň upozornený. VÚHE pristúpil k uzavretiu prevádzky až v dôsledku nevykonania opatrení odstraňujúcich ním zistené nedostatky. V zmysle uvedeného žalobcom tvrdené skutočnosti, že bol organizáciou viazanou na prostriedky zo štátneho rozpočtu, vyslovenie súhlasu alebo nesúhlasu s odložením lehoty na uzavretie prevádzky objektu, nie je možné považovať za mimoriadnu udalosť nespôsobenú žalobcom, ktorá je jednou z podmienok aplikácie § 66 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní.

Postup žalobcu skôr svedčí o nezvládnutí správy kúpeľov. Žalobca totiž už od roku 2004 mal časový priestor na to, aby odstránil vytknuté nedostatky a bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že VÚHE odloží zákaz prevádzky objektu. Na základe uvedeného skutkového stavu bolo povinnosťou žalobcu v procese verejného obstarávanie postupovať niektorou súťažnou metódou verejného obstarávania, pretože nesplnil podmienky uvedené v § 66 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutia žalovaného sú i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu.

Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmanými rozhodnutiami žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli z veľkej časti totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný, a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 15. júna 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová